

sig for Menneskehedens Fremtidslykke ved det nathalieholdingske System.

Han var kommen ind i Østergade og havde just hilst paa en Kollega fra Rigsdagen, da han fangede et Glimt af en smuk, mørkhaaret Dame, der kørte forbi i en flot Privat-Automobil og selv var meget kostbart udstyret. Ansigtet syntes ham underlig bekendt. Det forekom ham ogsaa, at Damen i Forbifarten havde set paa ham med en lille Studsen. Men da han ikke kunde komme paa, hvem hun var, glemte han hende hurtigt for Gadens mange andre Ansigter.

Han var paa Vej til sin Tante i Dronningens Tværgade. Selv boede han i en af de nye Ejendomme ved Langebro, hvor han havde indrettet sig i en herskabelig 2den Sals Lejlighed og førte et stort og gæstfrit Hus. Ved at sælge Storeholt var han ikke alene bleven befriet for al sin Gæld; han var desuden kommen i Besiddelse af 30 Tusinde i Kontanter, og hele Livet laa for ham i et gyldent Morgenskær. Naar han paa Sengen aabnede det friske Nummer af »Femte Juni« og stødte paa sit eget Navn; eller naar han i et Referat af en Teaterforestilling eller en Basar læste om »den fortryllende Jægermesterinde Hagen« tilligemed en Beskrivelse af hendes Toilette, var det endnu altsammen som en Drøm for ham. I Sammenligning hermed var det ganske betydningsløst, at et Højreblad, som